

ហាមឃាត់ផ្សព្វផ្សាយរហូតដល់ ថ្ងៃទី៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ម៉ោង០៤:០០ ម៉ោងនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ និងម៉ោង ០៩:០០ ក្រុងបាងកកនិងភ្នំពេញ

សម្ព័ន្ធភាពអង្គការប្រឆាំងគ្រាប់បែកចម្លោម(CMC) ថ្កោលទោសថែក្នុងការប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោមនៅក្នុងទឹកដីកម្ពុជា ថៃ និង កម្ពុជាគួរចូលរួមក្នុងសន្និសីទពិភពលោកក្នុងការហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោម

(ថ្ងៃទី៦ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១១ ក្រុងបាងកក/ក្រុងហ្សឺណែវ/ក្រុងភ្នំពេញ)-យោងតាមការស៊ើបអង្កេតនៅ លើតំបន់ពីរផ្សេងគ្នា សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានសន្និដ្ឋានថា ថៃបានប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោមមកលើ ទឹកដីកម្ពុជានៅក្នុងកំឡុងពេលមានជម្លោះព្រំដែនកាលពីខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០១១កន្លងមក។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំជា មួយសម្ព័ន្ធអង្គការ CMCកាលពីថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ មន្ត្រីថៃបានអះអាងបញ្ជាក់ពីការប្រើប្រាស់ គ្រាប់បែកចម្លោម។

នេះជាការប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោមលើកទី១ នៅលើពិភពលោកចាប់តាំងពីមានអនុសញ្ញាប្រឆាំងគ្រាប់បែក ចម្លោមនាឆ្នាំ ២០០៨ ចូលជាធរមាននិងក្លាយជាច្បាប់អន្តរជាតិនោះ។ សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC សូមធ្វើការ ថ្កោលទោសការប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោមណាមួយ ហើយអំពាវនាវយ៉ាងទទួលបានប្រទេសថៃ និង កម្ពុជា ប្តេជ្ញាលយប់ប្រើជាបន្ទាន់ និងទទួលយកនូវសន្និសីទពិភពលោកស្តីអំពីការហាមប្រាមប្រើប្រាស់សព្វាវុធ។

ឡូរ៉ា ឈីមែន (Laura Cheeseman) នាយកសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានថ្លែងថា «វាគួរព្រួយបារម្ភណាស់ ដែលប្រទេសណាមួយបែរមកប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោមដែលត្រូវបានហាមឃាត់និងប្រឆាំងដោយសហគមន៍ អន្តរជាតិនោះ »។ «ប្រទេសថៃជាប្រទេសឈានមុខមួយក្នុងការប្រឆាំងរាល់ទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់គ្រាប់ មីនប្រឆាំងមនុស្ស ហើយគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលដែលប្រទេសនេះបានយកអាវុធគេហាមឃាត់មកប្រើសម្រាប់ មនុស្សដោយគ្មានវិសមុខ ក៏ដូចជាធ្វើឲ្យជនស៊ីវិលរងរបួសក្នុងលក្ខណៈនេះផងដែរ»។

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកាលពីថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឯកអគ្គរាជទូតថៃប្រចាំអង្គការសហប្រជាជាតិនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ បានអះអាងថា ថៃបានប្រើគ្រាប់កាំភ្លើងធំជុនDPICM ១៥៥មមក្នុងបំណងបញ្ជូនគ្រាប់បែកចម្លោមក្នុងកិច្ច អន្តរាគមន៍។ លោកឯកអគ្គរាជទូតថៃបានបន្តថា ថៃប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចម្លោម«ក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេតការពារខ្លួន»ដោយ ប្រើគោលការណ៍ស្តីពី «ភាពចាំបាច់សមស្រប និង អនុវត្តតាមក្រមប្រតិបត្តិយោធាផងដែរ»។ គាត់បាន

ចោទប្រកាន់កងទ័ពកម្ពុជាពីការប្រើគ្រាប់រ៉ឺកែតដ៏ច្រើនប្រឆាំងលើគោលដៅជាជនស៊ីវិលនៅក្នុងសាត់ទិសុក នៅក្នុងស្រុកគោកខាន់ ប្រទេសថៃ។

នៅក្នុងខែកុម្ភៈ និង ខែមេសា ឆ្នាំនេះ សមាជិកសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានធ្វើបេសកកម្មដាច់ដោយឡែកពីរ ទៅកាន់តំបន់ដែលប៉ះពាល់ដោយសារគ្រាប់បែកចង្កោមនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រួមមានភូមិស្វាយជ្រំ ភូមិ សែនជ័យ និង កូនភ្នំនៅជុំវិញប្រាសាទព្រះវិហារ បានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកនូវគ្រាប់មីនទាន់ផ្ទះតូចៗ និង សំណល់គ្រាប់បែកតូចៗដែលបណ្តាលមកពីគ្រាប់បែកចង្កោមក្នុងទឹកដីកម្ពុជា។ អង្គការជំនួយប្រជាជន ណរវេ (Norwegian People's Aid: NPA) បានអះអាងថា គ្រាប់មីនទាន់ផ្ទះដែលបានរកឃើញ ជា ប្រភេទគ្រាប់មីនM42/M46 និងM85 នៃប្រភេទគ្រាប់បែកចង្កោម DPICM។

Atle Karlsen ពីអង្គការ NPA មានប្រសាសន៍ថា «មានប្រជាពលរដ្ឋប្រហែល ៥០០០នាក់ ដែលរស់ នៅក្នុងភូមិសែនជ័យ ប្រឈមនឹងហានិភ័យពីគ្រាប់មីនទាន់ផ្ទះទាំងនេះ។ ប្រទេសថៃត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មាន ដល់កម្ពុជាដើម្បីជួយដល់ការបោសសម្អាតក្នុងតំបន់ដែលប៉ះពាល់ និងធ្វើឲ្យមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់ការ វិលត្រឡប់ទៅភូមិករបស់ប្រជាជនវិញ»។

បងស្រី ខែនីស កូកឡិន (Sister Denise Coghlan) ជាអ្នកដឹកនាំសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC នៅកម្ពុជា ដែល បានចូលរួមនៅក្នុងបេសកកម្មស្រាវជ្រាវលើកទី១បានថ្លែងថា «គ្រាប់បែកចង្កោមទាំងនេះបានឆក់យកជីវិត បុរសពីរនាក់ ពីរនាក់ផ្សេងទៀតបានបាត់បង់ដៃរបស់គេ ហើយប្រាំនាក់ផ្សេងទៀតបានរងរបួស។ តំបន់ នេះត្រូវតែបោសសម្អាតជាបន្ទាន់ដើម្បីបង្ការកុំឲ្យមានការឈឺចាប់ច្រើនទៅទៀត។ កម្ពុជាត្រូវតែខិតខំធ្វើ សព្វបែបយ៉ាងដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពដល់ប្រជាជនស៊ីវិល»។

សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានជម្រុញប្រទេសថៃឲ្យផ្តល់ព័ត៌មានលំអិតស្តីអំពីលទ្ធផលនៃការអង្កេតរបស់ខ្លួន រួមទាំងទីតាំងទាំងអស់នៃការបាញ់ធ្លោងគ្រាប់បែកចង្កោម ដើម្បីឲ្យជនស៊ីវិលបានទទួលព័ត៌មានពីការ ព្រមានពេញលេញអំពីគ្រោះថ្នាក់ ហើយក៏ជួយសម្រួលដល់ការបោសសម្អាតសំណល់គ្រាប់បែកតូចៗដែល បង្កគ្រោះថ្នាក់ដូចគ្រាប់មីន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលផងដែរ។ សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC ក៏បាន អំពាវនាវដល់កម្ពុជាឲ្យចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីការប្រឆាំងគ្រាប់បែកចង្កោម ហើយជាជំហានដំបូង កម្ពុជា ត្រូវប្តេជ្ញាចិត្តមិនប្រើប្រាស់គ្រាប់ទាំងនេះ ធ្វើការប្រកាសឲ្យគេដឹងពីប្រភេទនិងបរិមាណនៃគ្រាប់បែកចង្កោម មាននៅក្នុងឃ្លាំងរបស់ខ្លួន ហើយចាប់ផ្តើមបំផ្លាញវាចោល។

ប្រទេសកម្ពុជា និង ថៃមិនបិតនៅក្នុងចំណោម១០៨ប្រទេសផ្សេងទៀត ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើ អនុសញ្ញាស្តីអំពីការប្រឆាំងការប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចង្កោមនោះទេ តែប្រទេសទាំងពីរបានចូលរួមនៅក្នុង សន្និសីទសញ្ញាឆ្នាំ១៩៩៧ស្តីអំពីការហាមប្រាមប្រើប្រាស់គ្រាប់បែកចង្កោមមនុស្ស។ ប្រទេសទាំងពីរបានចូល រួមនៅក្នុង «ដំណើរការទីក្រុងអូស្ត្រា» ដើម្បីចរចាពីការបង្កើតអនុសញ្ញាស្តីអំពីការប្រឆាំងគ្រាប់បែកចង្កោម ហើយកាលពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ ក៏បានចូលរួមកិច្ចប្រជុំលើកទី១របស់រដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញានេះដែល ធ្វើឡើងនៅសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតឡាវនៅជិតខាងខ្លួន។

កញ្ញា Cheeseman បាននិយាយថា «ជម្លោះនេះគួរតែជម្រុញឲ្យប្រទេសទាំងពីរចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រកាសប្រឆាំងដាច់ខាតនូវការប្រើសញ្ញាផុតនេះ ហើយចូលរួមនៅក្នុងសន្និសីទប្រឆាំងអាវុធទាំង នេះ»។

អនុសញ្ញាប្រឆាំងគ្រាប់បែកចង្កោមបានចូលជាធរមាននិងក្លាយជាច្បាប់អន្តរជាតិ កាលពីថ្ងៃទី១សីហា ឆ្នាំ ២០១០ ដោយហាមប្រាមការប្រើប្រាស់ ការផលិត ការស្តុកទុក និង ការផ្ទេរគ្រាប់បែកចង្កោម ហើយតម្រូវ ឲ្យរដ្ឋនានាបំបាត់ប្រាសស្តុកគ្រាប់ ធ្វើការបោសសម្អាតគ្រាប់នៅក្នុងដី ជួយដល់ជនរងគ្រោះ និង សហគមន៍នានាដែលរងការប៉ះពាល់។ ចាប់តាំងពីបើកឲ្យចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញាកាលពីខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨មក មានប្រទេសចំនួន៥៥ ក្នុងចំណោមប្រទេសចំនួន១០៨ប្រទេស ដែលបានចុះហត្ថលេខា បាន ផ្តល់សច្ចាប័នរួចហើយ។

ទំនាក់ទំនង:

បងស្រី ខែននីស កូកឡិន

យុទ្ធនាការកម្ពុជាដើម្បីហាមប្រាមគ្រាប់មីន និង គ្រាប់បែកចង្កោម
ទូរស័ព្ទ: +855 012 488 950

កញ្ញា ឡូរ៉ា ឈីមែន

សម្ព័ន្ធភាពប្រឆាំងគ្រាប់បែកចង្កោម ចក្រភពអង់គ្លេស
ទូរស័ព្ទ: +44-7515-575-175

រូបភាពស្តីអំពីគ្រាប់បែកចង្កោមនៅក្នុងទឹកដីកម្ពុជាសូមមើលក្នុង

© Stéphane de Greef, ការត្រួតពិនិត្យមីននិងគ្រាប់បែកចង្កោម
<http://www.flickr.com/photos/clustermunitioncoalition/sets/72157626310392061/with/5592080603/>

ប្រវត្តិលំអិត

កាលពីថ្ងៃទី៤ដល់ទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ កងទ័ពកម្ពុជានិងថៃបានប៉ះប្រយុទ្ធគ្នាក្នុងតំបន់ជម្លោះតាម បណ្តោយព្រំដែនក្បែរប្រាសាទព្រះវិហារដែលជាតំបន់បេតិកភ័ណ្ឌពិភពលោក ដែលគាំពារដោយអង្គការ យូនេស្កូ។ មជ្ឈមណ្ឌលសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជាដែលគាំទ្រដោយរដ្ឋាភិបាល បានរាយការណ៍កាល ពីថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ថា គេមានភស្តុតាងដែលថា កងកម្លាំងរបស់ថៃបានបាញ់គ្រាប់បែកចង្កោមមកលើ តំបន់ខ្លះនៃខេត្តព្រះវិហារ(<http://www.cmac.gov.kh/tblnews.php?id=68>)។

កាលពីថ្ងៃទី១២ខែកុម្ភៈ ក្រុមសមាជិកនៃសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានចុះស្រាវជ្រាវនៅតាមព្រំដែនក្នុងដែនដី កម្ពុជា ដែលបានធ្វើជាសាក្សីនិងចតុបភាពគ្រាប់បែកតូចៗដែលមិនផ្ទុះមាននៅក្នុងតំបន់ពីរគឺ ក្នុងមូលដ្ឋាន យោធានិងប៉ូលីសក្នុងភូមិស្វាយជ្រំ និងជើងភ្នំប្រាសាទព្រះវិហារ។ នៅក្នុងភូមិស្វាយជ្រំ ក្រុមសមាជិក សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានចតុបគ្រាប់បែកចង្កោមមិនទាន់ផ្ទុះដែលបែកចំហលើដីនិងមានសំណល់គ្រាប់ បែកចង្កោមមិនទាន់ផ្ទុះជាច្រើនបំណែក ក៏ដូចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងរថយន្តមួយគ្រឿងខូចខាតទាំងស្រុង ដោយសារតែការផ្ទុះនៃគ្រាប់បែកចង្កោម។

គ្រាប់បែកចង្កោមមួយគ្រាប់បានផ្ទុះភ្លាមៗនៅពេលដែលប៉ូលីសម្នាក់បានចាប់កាន់វាក្រោយពីគ្រាប់នេះធ្លាក់ នៅឯបន្ទាយនិងបានធ្វើឲ្យប៉ូលីសពីរនាក់ស្លាប់និងប្រាំពីរនាក់រងរបួស។ ក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវបានជួប សម្ភាសន៍ជាមួយនឹងជនរងគ្រោះពីរនាក់ដែលកំពុងសំរាកព្យាបាលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកត្បែងមានជ័យ ខេត្តព្រះវិហារដែលពួកគេរងរបួសដៃ ខ្លួន និងក្បាលដោយសារអំបែងគ្រាប់ ក៏ដូចអ្នករងគ្រោះពីរនាក់ផ្សេង ទៀតដែលក្រុមស្រាវជ្រាវបានជួបសម្ភាសន៍នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យខេត្តសៀមរាប ដែលពួកគេទាំងពីរនាក់បាន បាត់បង់ដៃក្នុងកំឡុងពេលផ្ទុះគ្រាប់។ នៅពេលដែលយើងសួរពួកគេពីប្រភេទគ្រឿងផ្ទុះដែលពួកគេបាន រងរបួសនោះ ពួកគេបានចង្អុលទៅរូបភាពមួយនៃគ្រាប់បែកចង្កោមប្រភេទ M46។

តាមការចុះវាយតម្លៃដោយឡែកមួយដែលបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី១-២ ខែមេសាឆ្នាំ២០១១ ដោយក្រុម សមាជិកសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC Norwegian People's Aid (NPA) បានបង្ហាញថា មានតំបន់ចំនួនប្រាំ ដែលមានរងការប៉ះពាល់ដោយសារគ្រាប់បែកចង្កោមដែលយើងបានចុះទៅមើលគឺមាន ៖ ភូមិសែនជ័យ, តំបន់ជើងភ្នំប្រាសាទព្រះវិហារ, តំបន់ភូមិអភិវឌ្ឍន៍នៅពាយ័ព្យស្រែអែម, តំបន់វាលស្រែក្រោយបន្ទាយ ទាហាន និងប៉ុស្តិ៍ ប៉ូលីសមួយនៅក្នុងភូមិស្វាយជ្រំ។ អង្គការ NPA បានសន្និដ្ឋានថាវាជាប្រភេទគ្រាប់ M42/M46 ឬក៏ M85 មាននៅរាយពាសពេញតំបន់ទាំងនេះ។ ជាងនេះទៀតមានតំបន់រងការទម្លាក់គ្រាប់ ចំនួន៧កន្លែងផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយមជ្ឈមណ្ឌលសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជាថា ជាតំបន់រងការ ប៉ះពាល់ដោយសារគ្រាប់បែកចង្កោម ដែលជាលទ្ធផលក្រោយការវាយប្រយុទ្ធគ្នា ប៉ុន្តែតំបន់ទាំងនោះ

អង្គការ NPA មិនអាចចូលទៅដល់ឡើយ។ មជ្ឈមណ្ឌលសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជា បានប្រមាណថា ក្នុង តំបន់រងការវាយប្រហារដោយគ្រាប់បែកចង្កោមទាំង១២កន្លែងមានទំហំប្រមាណជា៣០០គីឡូម៉ែត្រការ៉េ។

ក្រុមសមាជិកសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC បានចត្តារូបគ្រាប់បែកតូចៗមិនទាន់ផ្ទុះនៅក្នុងតំបន់ដែលរងការប៉ះពាល់ <http://www.flickr.com/photos/clustermunitioncoalition/sets/72157626310392061/with/5592080603/> ហើយ សម្ព័ន្ធអង្គការ CMC វិភាគនូវរូបថតទាំងនេះ និងប្រាប់ថា គ្រាប់តូចទាំងនេះគឺប្រភេទ M46 ដែលស្ថិតនៅក្នុងគ្រាប់បាញ់ផ្លោងប្រភេទ NR-269 155មម។ នៅក្នុងគ្រាប់បាញ់ផ្លោងនីមួយៗមានផ្ទុកនូវ គ្រាប់តូចៗចំនួន៥៦គ្រាប់ ដែលគ្រាប់តូចៗមានប្រភេទ M46 គំរូមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក។ បន្ទាប់ពីការស៊ើបអង្កេតរបស់ក្រុមសមាជិកសម្ព័ន្ធអង្គការ CMC ខាងលើរួចមក ភាគីថៃបានទទួលស្គាល់ថាខ្លួនជាអ្នកប្រើប្រាស់នូវគ្រាប់បាញ់ផ្លោងចំងាយឆ្ងាយប្រភេទ NR-269 នេះ រួមជាមួយនឹងគ្រាប់តូចៗប្រភេទ M-46។ គ្រាប់មិនទាន់ផ្ទុះប្រភេទ M85ដែលមានមេកានិកបំផ្លាញដោយខ្លួនឯងក៏គេបានរកឃើញ នៅក្នុងវាលស្រែ ក្បែរបន្ទាយទាហានផងដែរ។

ប្រទេសទាំងពីរ កម្ពុជានិងថៃ មានឃ្លាំងរក្សាទុកគ្រាប់បែកចង្កោម ប៉ុន្តែពួកគេបានដឹងតិចតួចពីលក្ខណៈឬ សមាសធាតុរបស់វា។ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានអះអាងក្នុងពេលកន្លងទៅពីដំណើរការពិនិត្យឡើងវិញនូវ ស្ថានភាពផ្នែកសន្តិសុខនិងការពារជាតិ ដែលជាហេតុផលក្នុងការពន្យារពេលចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញា។ ភាគី ថៃ បានអះអាងពីការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការមិនមានលទ្ធភាពក្នុងការកម្ទេចចោលនូវឃ្លាំងរក្សាទុកគ្រាប់ទាំង នេះ ដែលជារនាំងមិនអាចឲ្យពួកគេចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាក៏ដូចជាទាក់ទងនឹងកិច្ចការសន្តិសុខផងដែរ។ ប្រទេសថៃបានប្រកាសនាឆ្នាំ២០០៨ ថា ថៃគ្មានបំណងនឹងប្រើប្រាស់អាវុធយុទ្ធភ័ណ្ណទាំងនេះក្នុងពេល ខាងមុខឡើយ។

ប្រទេសកម្ពុជានិងថៃ ជារដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញាហាមប្រើប្រាស់គ្រាប់មីនប្រឆាំងមនុស្សនាឆ្នាំ១៩៩៧ ហើយ ប្រទេសកម្ពុជាក៏នឹងរៀបចំកិច្ចប្រជុំរដ្ឋភាគីលើកទី១១សន្និសញ្ញាអូតារ៉ានាខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០១១ខាងមុខ។

ប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ រងការប៉ះពាល់ដោយសារគ្រាប់បែកចង្កោមយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងជាងតំបន់ ដទៃទៀត ក្រោយពីការទម្លាក់គ្រាប់នេះដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្ទាប់មកលើប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងវៀតណាម ក្នុងកំឡុងទសវត្សរ៍ទី៦០និង៧០ពីសហរដ្ឋអាមេរិក។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីគោលនយោបាយនិងការអនុវត្តគ្រាប់បែកចង្កោមសូមមើលរបាយការណ៍ ត្រួតពិនិត្យគ្រាប់បែកចង្កោមប្រចាំប្រទេសកម្ពុជានិងថៃឆ្នាំ២០១០។

- [Cambodia](#)
- [Thailand](#)